

POUM: SENSIBILITZACIÓ I DEBAT.

CICLE DE TAULES RODONES AMB EXPERTS I CIUTADANIA

SANT CELONI

Dia: 21 de gener de 2025

Hora: 18:00h a 20:00h

Lloc: Sala d'actes de la Rectoria Vella. Parc de la Rectoria Vella s/n. Sant Celoni

REPRESENTACIÓ INSTITUCIONAL I TÈCNICA

Representació política:

- Eduard Vallhonestà, alcalde.
- Diego Hernández, regidor de Planificació Territorial.
- Montse Sendra, regidora de Sostenibilitat

Ponents:

- **Roser Campeny** (15') *Dra. en Ciències Biològiques. MINUARTIA, sòcia i assessora*
 - ✓ Context global per al desenvolupament de la infraestructura verda municipal.
 - ✓ Què és la infraestructura verda i els seus components.
 - ✓ Els plans estratègics d'infraestructura verda (l'exemple d'Hostalric).
- **Xavier Mayor** (15') *Dr. en Biologia. Soci fundador i director de IRBIS. Professor de Màsters Desenvolupament Urbà i Territorial de la UPC.*
 - ✓ La nova visió del territori com a infraestructura: la infraestructura verda i la renaturalització.
 - ✓ La connectivitat ecològica.
- **Amàlia Calderón** (15'). *Postdoctoral researcher. Barcelona Laboratory for Urban and Environmental Justice and Sustainability www.BCNUJ.org. Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA). Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)*
 - ✓ La infraestructura verda urbana i la justícia social.
 - ✓ Els serveis ecosistèmics del verd urbà.
 - ✓ Cap a un urbanisme feminista.

Moderació:

Obdúlia Domínguez, sociòloga d'EDAS

ORDRE DEL DIA

- 17:45h (20') Acreditacions. Recollida de dades de les persones assistents. EDAS
- 18:05h (15') Benvinguda institucional a càrrec de:
- Eduard Vallhonestà. Alcalde
 - Montse Sendra. Regidora de Sostenibilitat. Ajuntament de Sant Celoni;
 - Diego Fernández. Regidor de Desenvolupament Territorial Sostenible.
- 18:20h (5') Presentació ponents. Introducció a les credencials de les persones ponents. EDAS
- 18:25h (45') Presentació ponències.
- 19:10h (45') Precs i Preguntes de les persones assistents amb resposta per part de les persones ponents. Dinamitzat i conduït per EDAS.
- 20:50h (5') Cloenda. Ajuntament de Sant Celoni i EDAS.

ASSISTÈNCIA A LA SESSIÓ

La sessió ha comptat amb una assistència aproximada de 55 participants.

RESUM PONÈNCIES

Roser Campeny

La infraestructura verda és un concepte definit per la CE en el 2013. Segon el qual és una Xarxa de zones naturals, seminaturals i altres elements ambientals. Planificada, dissenyada i gestionada per proporcionar un ventall ampli de serveis ecosistèmics. Com a xarxa, els ecosistemes estan interconnectats.

La infraestructura verda és l'espai verd i de bosc al voltant dels nuclis urbans. Tanmateix, els nuclis urbans també poden disposar d'infraestructura verda.

La infraestructura verda i blava és multifuncional i multisectorial:

- Muntanyes,
- Boscos
- Aigua dolça
- Terres de secà
- Conreus
- Zones urbanes (parcs i jardins)
- Costes
- Illes
- Ecosistemes marins

Es troba connectada en capes i és multinivell. Ja que els ecosistemes no coneixen de límits i fronteres i per tant, extralimita les fronteres municipals.

Els referents per conèixer i desenvolupar la infraestructura verda apareixen, primer a Europa, i s'estén a nivell estatal, Comunitats Autònomes i posteriorment a nivell municipal. Per fer possible el coneixement i identificació de la infraestructura verda i blava el Ministerio de Transició Ecològica elaborà una guia metodològica.

Des de la Generalitat de Catalunya s'inicia l'elaboració de l'Estratègia d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques de Catalunya.

Des de la Diputació de Girona es comencen a desenvolupar els primers Plans Estratègics municipals d'Infraestructura Verda, els quals van més enllà dels límits territorials municipals.

Altres experiències en l'elaboració del PEMIV, com a Plans Estratègics, són les de Vilafranca del Penedès, Reus, etc., en els quals se segueixen metodologies lleugerament diferents.

Els objectius dels PEMIV, a les comarques gironines, són els d'aportar criteris i pautes perquè els municipis gironins puguin redactar els seus PEMIV i que aquests siguin coherents entre municipis veïns, és a dir, que siguin redactats amb criteris i metodologies semblants. Es considera que els plans haurien de tenir una vigència d'uns 10 anys. Així, el PEMIV ha de tenir en compte:

- El **territori supramunicipal** en el qual està situat el municipi, ja que el sistema natural que no entén de fronteres.
- **Tot el territori municipal ha de ser integrat en el PEMIV**, és a dir, que s'ha de transformar tot el territori municipal perquè tot sigui infraestructura verda, excepte els nuclis urbans.

En els municipis s'han de distingir:

- Espais naturals protegits
- Espais urbans

Aquests dos espais tenen normatives i formes de gestió que permeten avançar cap als serveis ecosistèmics. Tanmateix, hi ha espais on existeixen pocs instruments i formes d'avançar cap a aquest futur desitjable, els espais rurals, els quals no estan integrats en els espais naturals protegits. En aquests espais es distingeixen:

- **Àrees nucli urbà d'interès comarcal i municipal;**
- **Connectors;**
- La **resta de l'espai rural** seria espai multifuncional de diferents tipus. En aquest àmbit interessa distingir una franja periurbana, que és l'espai de contacte entre les zones urbanes i l'espai rural. Aquest espai es caracteritza perquè sempre hi ha més tensions, canvis ràpids, apareixen actuacions que no apareixen en altres bandes de l'espai rural, etc.

Per elaborar els PEMIV es procedeix a fer una recollida d'informació documental que dona com a resultat una cartografia del territori i unes fitxes que caracteritzen cada un dels components i de les àrees definides a la cartografia. En aquests es pot diferenciar on és la infraestructura verda, que aporta, quins eixos ecosistèmics acull.

Posteriorment, es fa una anàlisi de quins són els eixos ecosistèmics importants per al municipi i quins són prioritaris. A partir d'aquesta anàlisi, es defineixen els objectius i propostes. Aquest treball es fa a partir de treball tècnic, però també amb participació ciutadana.

En el cas d'Hostalric s'identifiquen diferents elements:

- **Una única àrea nucli**, la qual coincideix amb l'àrea natural protegida del Natura 2000, que és el tram final de la riera d'Arbúcies i un tram de la Tordera.
- Es distingeixen **dos connectors ecològics**:
 - o Un anomenat, connector fluvial, que coincideix amb la zona hídrica, amb molta relació amb el riu i amb valors forestals d'ús públic.
 - o Un altre que s'estructura a partir de dos cursos fluvials.
- **Espais multifuncionals** de valor agrícola. Aquests, són de volum reduït i d'alt valor social i per l'alimentació de proximitat.
- **Espai de valor multifuncional agroforestal**. Inclou espais d'interès comunitari i patrimonial i d'ús públic.
- **Espai multifuncional de valor ecològic i paisatgístic**. En què hi ha zona verda urbana, amb espècies de flora singulars, les quals presenten beneficis culturals, però sobretot, presenta una continuació molt estreta amb l'espai multifuncional agroforestal.
- **El verd urbà també multifuncional** amb un parc, d'interès comunitari, que quedava aïllat, fins la futura urbanització de l'espai adjacent. Es va considerar que calia reservar-lo com a infraestructura verda. També, es va valorar reservar una zona agrícola propera per connectar-lo amb els espais multifuncionals i reforçar-lo amb una arbreda situada al nord, i reforçar així, tot el conjunt.
- Espais periurbans, on es van identificar espais per renaturalitzar.

A partir d'aquí es van definir una sèrie d'objectius estratègics i operatius i les línies d'actuació a seguir.

Xavier Mayor

INFRAESTRUCTURA VERDA I LA RENATURALITZACIÓ: LA NOVA
VISIÓ DEL TERRITORI COM A INFRAESTRUCTURA:

Xavier Mayor Farguell. Dr. en Biologia

El concepte d'Infraestructura verda és comença a trenar a principis del s. XXI, i en el marc de la cimera de la Terra del 1992. Aquest concepte permet una millor comprensió i coneixement del valor ecològic i ambiental del territori. Aquest és un punt d'inflexió perquè permet afegir uns valors als territoris en la línia de:

- **Preservar la biodiversitat;**
- Tenir en compte i millorar la **connectivitat ecològica i altres processos ecològics;**
- Nova **comprensió de la interacció dels humans amb el planeta;**

S'entra per tant, a abordar la importància dels processos ecològics.

Al 2000 hi havia una certa normativa i una visió, segons la qual es podien distingir:

- Uns espais protegits, espais urbans i els espais agrícoles.
- Una part de la superfície del territori sense una regulació, que en aquell moment se la va anomenar "*matriu territorial restant*".

Per tant, s'observa una evolució cap a la visió actual.

El **concepte d'infraestructura** es defineix com a: grans estructures funcionals, lligades a la idea de desenvolupament i des del sistema productiu. Aquesta idea ha anat evolucionant per concebre que el territori és la base del funcionament del nostre sistema de viure. Això, comporta que puguem tenir una disponibilitat de recursos, tot i que no de qualsevol tipus, i que les necessitats es proveeixen al territori, a través de la natura, però no de manera infinita.

El territori esdevé essencial, entrant en joc la nostra responsabilitat, en relació a les decisions que es prenen. Així, la infraestructura verda suposa una nova visió i comprensió de com hem d'interactuar amb el territori.

Aquesta nova visió d'infraestructura verda i blava es comença a aplicar en diferents actuacions, com:

- Al 2009 es fa una intervenció al riu Ripoll, integrant la nova visió, tot i que encara no s'havia conceptualitzat la idea d'infraestructura verda i blava. I es tracta el riu en tot el seu curs, i sense posar límits municipals concrets.
- En els espais urbans, aquesta visió es desenvolupa en accions com la duta a terme en la naturalització de la Plaça de les Glòries, que es va realitzar amb criteris ecosistèmics.

Cal distingir tres conceptes importants:

1. La **infraestructura verda** ens proveeix d'una nova visió, i per tant d'una aproximació coherent a les problemàtiques ambientals i territorials.
2. **Les accions**, és a dir, com s'aconsegueix la infraestructura verda. A partir d'uns elements i criteris que permeten dissenyar les accions més oportunes, des d'una perspectiva multiescalar i per tant, en solucions basades en la natura.
3. **L'objectiu final**, que és proporcionar benestar a les persones.

Tot això, comporta una **renaturalització dels espais urbans i dels espais oberts**. La novetat és la visió, és a dir s'utilitzen tècniques amb una concreció diferent per canviar la infraestructura grisa per la infraestructura verda. L'objectiu és que les actuacions en un territori generin una millor adaptació al mateix i reverteixi en un impacte més positiu.

Hi ha diferents **maneres d'implementar les solucions basades en la natura**:

- NBS: Tractament i renaturalització d'espais oberts.
- NBS: configuració verda urbana
- NBS: Creació de microhàbitats.

Es posa com a exemple el projecte per fer un connector ecològic de Collserola amb Sant Llorenç de Munt, amb l'objectiu de recuperar i reconnectar aquests espais naturals com a connector ecològic. Aquest ha estat un corredor agrícola, però no en realitat no feia de connector ecològic. A més és un espai amb una gran quantitat d'eixos viaris que tenen un efecte barrera molt important.

La conclusió és que no hi ha solucions úniques. I les diferents solucions requereixen diferents nivells de creativitat, basats en el nivell tècnic.

Amalia Calderón

Com a centre d'investigació es planteja que la principal pregunta és: com crear ciutats que siguin verdes, sostenibles, resilents, saludables, però també inclusives per a tothom.

Els ecosistemes urbans definits com a qualsevol element verd que contribueix al benestar de les persones és un concepte molt antropocèntric, per exemple, a l'hora de plantejar com un arbre pot formar part: de la trama urbana, reduir els nivells de soroll, millorar la qualitat de l'aire, la biodiversitat, millorar la salut mental i física de la població, estètica, millorar l'escorrentia per la pluja i reducció de la temperatura, etc.

L'infraestructura verda és una xarxa estratègicament planificada. Es ressalta la idea de la importància de la visió estratègica i de com s'ha de planificar, tant els espais verds com blaus. S'ha de dissenyar i gestionar en un continu, al llarg del temps.

És un moviment de les ciutats per passar d'una visió més estètica a una més multifuncional, i que porta al benestar. Alguns exemples d'estratègies de biodiversitat són els promoguts per la Comissió Europea, qui menciona la importància de la **visió urbana**. També el Pla Estratègic de Barcelona, que implementa les solucions bases en la natura, i s'observa com a concepte molt promogut per la Comissió Europea, l'Agenda de la ONU, etc., per integrar la infraestructura verda en totes les formes de planificació urbana.

Des de la **perspectiva de la justícia social**, podem observar com el verd també pot ser una font de desigualtat social. Així, les ciutats organitzen el seu verd en funció de la classe social de les seves poblacions. S'observa com els barris benestants disposen de més presència d'infraestructura verda que els barris més empobrits, generant-se per tant, ciutats segregades. A Barcelona, un titular en premsa molt elocuent exposa: *"No quiero condenar a mi hija a veranos de mierda"*, com a conseqüència de la calor viscuda a la ciutat, són il·lustratius de les desigualtats socials. Per tant, cal parlar del canvi climàtic, amb onades de calor, inundacions i com la infraestructura verda té un rol fonamental per mitigar l'excés de pluja, l'efecte d'illa de calor urbà, etc. Per tant, s'evidencia que els barris socialment més vulnerables, és important que tinguin la infraestructura verda on la ciutadania pugui disposar d'espai públic de qualitat. Per tant, als riscos climàtics, se suma el desigual accés a la infraestructura verda i gris, i es poden comparar els barris de la Diagonal amb la Prosperitat, on hi ha places dures on en onades de calor és impossible d'estar-s'hi.

Per tant, cal preguntar-se per a qui és aquest verd a mig i llarg termini. Cal assegurar que les transformacions urbanes siguin per a tothom i no derivin en processos especulatiu, que és el s'anomena **"la paradoxa verda"** i que s'ha estudiat a Barcelona i altres ciutats europees i dels EEUU. Aquesta, resulta d'intervencions per incorporar nova infraestructura verda en barris amb població vulnerable que acaba sent expulsada perquè aquests espais i barris generen zones de luxe, exclusives o menys assequibles econòmicament, el que s'anomena la **"gentrificació verda"**.

També, es parla de la **"quadruple injustícia urbana"**, ja que els grups que són socialment més vulnerables, per una banda han contribuït menys al canvi climàtic; per a una altra, estan més exposats als impactes del canvi climàtic, i tenen menys mitjans per adaptar-se quan hi ha fenòmens climàtics extrems que poden ser puntuals o sostinguts en el temps. També, el risc de gentrificació els fa més vulnerables davant de la possibilitat de veure's desplaçats, si la intervenció no es fa des d'un punt de vista inclusiu i de justícia social.

La visió de justícia social en l'espai públic, **des de la perspectiva de gènere, d'edat, diversitat funcional**, també és un espai de desigualtats. En particular, les dones pateixen unes barreres, especialment als espais verds, ja que sovint són espais on major percepció d'inseguretat es genera. Per tant, cal considerar aquest aspecte a l'hora de condicionar els espais verds.

Sabem que les dones tenen un nivell de càrregues de treball, productiu i reproductiu més gran i per tant, es veuen abocades a gestionar més aquestes qüestions. Des de la perspectiva d'urbanisme feminista, es parteix que **l'urbanisme no és neutre**. El disseny de les ciutats no és neutre i pot reproduir uns valors que poden ser patriarcals i que perpetuen els rols de gènere i la jerarquització dels treballs productius envers els reproductius (cures d'infants, persones grans) i que solen ser no remunerats.

Per tant, quan veiem una zona verda urbana, el que veiem és una diversitat de perfils i de necessitats. Cal poder pensar en com abordar aquestes necessitats, i no només pensar en un perfil estàndard de ciutadà ideal que no es correspon amb la diversitat de la ciutadania.

L'urbanisme feminista proposa incloure la diversitat d'identitats i necessitats, i promoure la participació comunitària. És a dir, les persones que disposen del coneixement experiencial de viure a la ciutat és fonamental per al seu disseny.

Aquesta visió incorpora l'objectiu 11 dels **Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS)** de l'ONU. Aquest, parla de com fer les ciutats espais inclusius, resilents i sostenibles. Així, fa menció de com és important de proveir accés segur i inclusiu als espais públics verds. Es posa en

evidència de com es poden distingir diverses àrees d'acció i en com fer servir la perspectiva de justícia social i de gènere.

Una anàlisi sobre la gestió del verd a la ciutat de Barcelona, al llarg dels darrers 10 anys, ens permet observar quines són les limitacions i els riscos, com ho ha fet Barcelona i com pot ser un exemple inspirador i referent per a altres ciutats. En aquest anàlisi distingim 3 dimensions de la justícia social:

- **Justícia del reconeixement**, que tracta d'incorporar tots aquells valors estratègics, i evidenciar quin coneixement és important.
- **La justícia distribucional**, que observa que l'accés al verd sigui equitatiu en funció de classe social.
- **Justícia procedimental**, en què es planteja com es fan aquests processos de presa de decisions. Són de caràcter participatiu i s'ha de tenir en compte, qui participa, com, etc.

Pel que fa a la **justícia del reconeixement**, en el marc del **Pla Natura Barcelona**, fins al 2030, es parteix d'uns objectius que defineixen quin és el model de ciutat que es configura en aquest pla estratègic del verd. Davant de valors com la inclusivitat, la convivència, les cures, etc., quines són les necessitats que s'estan reconeixent, quin el llegat històric al qual es fa referència, quines són les identitats i grups socials als quals s'adrecen les mesures per assolir els objectius de caràcter transversal. Entre els **riscos identificats**, destaca que les accions impulsades no abordin en profunditat els objectius de justícia social i de gènere, la politització de conceptes relacionats amb la justícia social, que pot dificultar assolir consensos o la seva continuïtat en el temps.

En relació a la **justícia distribucional**, que se centra en com es distribueix el verd i com es facilita l'accés, cal observar com es fa el disseny perquè tothom pugui accedir, la il·luminació i el manteniment perquè siguin segurs, permeables i visibles. És posar en evidència com es faciliten les interaccions, l'autonomia en aquests espais. A Barcelona existeix una guia pràctica des de la perspectiva de gènere que s'aplica en els dissenys i actuacions a la ciutat. Els **riscos identificats** en aquest àmbit són: com els criteris ecològics i de verd urbà no sempre coincideixen amb els criteris d'inclusió i accessibilitat. Així, sabem que la fauna té unes necessitats i s'ha de buscar i gestionar un equilibri en funció del qual es prioritzi, ja sigui la biodiversitat o que sigui també un espai inclusiu. En l'àmbit de les cures, la sensibilització ha d'anar lligada, no només perquè siguin les dones que facin servir aquests espais, sinó perquè ho faci tothom per igual, sense focalitzar en les dones.

La **justícia procedimental**, que té com a objectius: promoure la conscienciació, sensibilització i oferir les eines a les persones que prenen les decisions (professionals i tècnics), i per tant, requereix una planificació interdisciplinària, desenvolupar processos participatius que siguin veritablement representatius i amb una continuïtat i fiabilitat. A Barcelona, hi ha programes, com el de "**Mans al verd**", que implica a la ciutadania en la gestió i cura dels espais verds. Els **riscos i dificultats** observats en aquest àmbit són: per una banda, la dificultat d'establir col·laboracions interdisciplinàries i interdepartamentals; la manca d'expertesa a l'hora de tractar el verd des d'un punt de vista més social o inclusiu, i que en els processos participatius hi participin "els de sempre", o es convidi a persones clau que no puguin tenir continuïtat. Per tant, ha de contemplar els diferents perfils de la població i que tinguin capacitat de transformació.

Ajuntament de Sant Celoni

TORN OBERT DE PREGUNTES

A partir de les exposicions presentades s'obre un espai de preguntes i reflexions que s'intercanvien entre les persones assistents i les ponents.

PREGUNTES	RESPOSTES
<p>1. Quines són les implicacions que la infraestructura verda tindrà a nivell normatiu. Esdevindran zones amb algun tipus de protecció, etc.?</p>	<p><u>Roser Campeny</u></p> <p>No està clar. Hi ha dos nivells d'enfocament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - La planificació estratègica, sense normativa específica. - El planejament urbanístic, que sí disposa d'una normativa específica. Tanmateix, les ordenances municipals permeten actuar des de la norma. <p>En aquests moments hi ha plans estratègics i d'actuació per construir la infraestructura verda a escala municipal. Aquests però, no tenen normativa. Es fan propostes i algunes mesures no requereixen normativa, són de competència municipal. En altres casos, es desenvolupen les mesures a través d'acords, si és que s'ha d'intervenir en finques privades.</p> <p>Hi ha algunes qüestions que es poden regular amb altres instruments, per exemple, a nivell urbanístic, el que és important per poder construir la infraestructura verda. En el cas d'Hostalric, una tercera part de les actuacions que es van proposar s'executen a través del planejament urbanístic. És molt rellevant que es pugui integrar la infraestructura verda en aquest planejament urbanístic.</p> <p>L'estratègia espanyola d'infraestructura verda disposa d'una acció que directament explica com s'hauria d'integrar la infraestructura verda en aquest planejament urbanístic. En el cas d'un municipi, en què va coincidir la redacció del POUM i del PEMIV, es van poder fer reunions amb l'equip redactor, amb la voluntat d'integrar-ho.</p> <p>Un altre instrument normatiu són les ordenances municipals. Així, el PEMIV planteja les mesures a adoptar i a partir d'aquí</p>

PREGUNTES	RESPOSTES
	<p>s'ha de valorar a nivell municipal quina és la normativa a desplegar.</p> <p>Des de l'estratègia catalana es va valorar que hi hagués una part de l'estratègia amb caràcter normatiu. Ara mateix, no està clar que sigui així. Actualment, s'està treballant perquè la infraestructura verda quedi recollida al Pla Territorial General de Catalunya que s'està elaborant.</p> <p><u>Xavier Mayor</u></p> <p>Planteja que segurament seria un error aplicar normatives a la infraestructura verda perquè encara ha de trigar uns anys a madurar el concepte i les actuacions a desenvolupar. Tanmateix, hi ha altres instruments normatius tenint en compte aquesta nova manera de fer.</p>
<p>2. Es posa de manifesta la condició estructural de Sant Celoni, en què el municipi suporta 6 barreres urbanes que dificulten la connectivitat. Aquestes són de transport: viàries i ferroviàries. D'aquestes, 3 de les infraestructures no tenen un benefici directe en el municipi. Per tant, caldrà tenir en compte el seu impacte des del punt de vista de la salut. El CO2, caldrà considerar-ho, les partícules, la contaminació acústica, especialment quan es materialitzi el corredor mediterrani ferroviari, en què es preveu un increment del pas de mercaderies, com ja està passant a Suïssa i Itàlia.</p>	<p><u>Roser Campeny</u></p> <p>Manifesta que hi ha trams d'infraestructures que permeten la connexió a banda i banda. Tanmateix, s'han definit alguns punts crítics per la connectivitat a Sant Celoni. En un dels documents de la Generalitat, el Pla d'Infraestructura verda, és per intervenir en punts crítics, on s'ha trencat la connectivitat. Per tant, s'ha de veure cada cas concret, però l'objectiu seria poder incrementar la permeabilitat, un àmbit en el qual cada cop hi ha més experiència. Es parla també de desfragmentació en espais que han estat fragmentats per les infraestructures.</p> <p><u>Xavier Mayor</u></p> <p>Planteja que la infraestructura verda segurament no és la solució a tot. Tot i que aplicar aquests criteris ajudarà molt a resoldre problemàtiques i ajudaria a plantejar solucions millors.</p>
<p>3. Es detecten dues problemàtiques. Per una banda, el riu Tordera fa frontera entre Sant Celoni i Sta. Maria de Palau Tordera</p>	<p><u>Roser</u></p> <p>La qualitat dels cursos fluvials és d'abordatge complex perquè s'han de posar d'acord</p>

PREGUNTES	RESPOSTES
<p>i és un espai descuidat, amb acumulació de brossa, runes, etc. No està gestionat per cap dels dos ajuntaments. S'hauria de plantejar en el POUM, però com que és de Sant Celoni, no se sap que se'n farà.</p> <p>D'altra banda, es preveu la necessitat de fer habitatge nou, i per tant, es planteja com compatibilitzar la construcció de nous habitatges amb les zones verdes.</p>	<p>diverses administracions que no sempre tenen els mateixos criteris.</p> <p><u>Amàlia Calderón</u></p> <p>Fa esment de la importància de la col·laboració entre territoris, i per tant, de fer un esforç de col·laboració.</p> <p>En la qüestió de l'habitatge, es posa en relleu la importància de treballar de forma coordinada entre departaments, incidir en què aquesta sigui assequible i social. Tenir una visió integral i des d'una perspectiva estratègica.</p>
<p>4. Es posa de manifest la importància del cost econòmic del manteniment de les infraestructures verdes. Així, es recomana que en les zones verdes es planti vegetació autòctona que necessiti poc manteniment, ja que el pressupost municipal en aquest sentit és molt limitat.</p>	<p><u>Xavier Mayor</u></p> <p>Una de les apostes són les AMVS, que són les solucions basades en la natura i que estan fonamentades en l'ecologia. Procura que les espècies visquin soles, i habitualment aquestes són les autòctones. Per tant, no s'incentiva treballar amb espècies forànies, però tampoc tot és tan pur. Tanmateix, el disseny dels espais és multidisciplinar i en aquest sentit, de vegades s'ha de negociar, com va passar a la Pl. de les Glòries, en què els paisatgistes no van cedir en què un petit percentatge de la vegetació fos forània.</p> <p>En aquest sentit, des dels diferents organismes internacionals (UE, ONU, etc.) es promou treballar amb espècies autòctones, amb un manteniment més barat. Així, es parla de jardineria funcional i no de jardineria bàsica.</p> <p><u>Amàlia Calderón</u></p> <p>Cal incorporar la idea que el canvi climàtic suposa que hi hagi espècies que ja no s'adapten tan bé com abans, que comencen a morir, o tenen plagues que les fan més vulnerables.</p>
<p>5. A la Batllòria hi ha projectada una nova sortida de l'AP 7, i caldria tenir-ho present. Es</p>	<p>Les persones ponents no tenen constància d'aquest projecte.</p>

PREGUNTES	RESPOSTES
<p>manifesta que hi ha projectades 7 sortides a Catalunya i una d'elles és aquesta. És considerada una amenaça.</p>	
<p>6. Manifesta que el Montseny i el Montnegre és part del municipi de Sant Celoni, com a element sentimental i físic. Agraeix que hagi sortit en la presentació aquest fet i poder incorporar en el POUM el concepte de municipi supramunicipal. Planteja que podria ser que en el futur fos una capital del baix Montseny.</p>	<p><u>Xavier Mayor</u></p> <p>Respon que el plantejament era de tenir una mirada més enllà del que és el municipi, no que es faci una capitalitat i regulació administrativa. La tendència dels humans és a tenir una mirada d'allò que ens afecta i no considerar el que no ens afecta. Un exemple, és el que passa amb el riu Tordera. Per tant, és important tenir una mirada externa, per poder tenir una coherència amb el que es faci internament.</p> <p><u>Roser Campeny</u></p> <p>Tant els planejaments urbanístics com el PEMIV es refereixen a un municipi i es fan propostes en aquell municipi. Però, es important veure que passa fora dels límits municipals a l'hora de proposar que fer en el municipi i en els límits per poder, si és necessari, parlar amb els municipis del costat. No és per proposar una reordenació dels espais municipals. Considera que és una llàstima que el planejament urbanístic sigui només municipal, perquè sovint cal treballar conjuntament amb els municipis del costat i no hi ha eines per fer planificacions conjuntes.</p>
<p>7. Tradicionalment, qui ha mantingut aquesta infraestructura verda quan encara no s'anomenava infraestructura verda, era el sector primari: els pagesos, ramaders i camperols. En aquest moment, cada cop en queden menys. Per tant, es pregunta si cal plantejar la qüestió en el sentit que el sector primari és un element fonamental per al sosteniment d'aquesta infraestructura verda. I com això es</p>	<p><u>Roser Campeny</u></p> <p>En els PEMIV es té en compte el sector primari, i interessa que es mantingui l'activitat del sector primari, tot i que la intervenció és limitada. Tanmateix, el que sobretot interessa és que el sector primari incorpori bones pràctiques ambientals. Perquè els conreus on s'està abocant pesticides, adobs, etc., això no és infraestructura verda. El que interessa és que s'apliquin tècniques ambientalment sostenibles, que afavoreixen la biodiversitat de les vores del camp, que no malmetin la</p>

PREGUNTES	RESPOSTES
<p>podrà incorporar i observar en la planificació.</p>	<p>microbiologia del sòl. Per tant, no hi ha prou amb mantenir els conreus, sinó com els mantenim, que és el realment important per la infraestructura verda.</p> <p><u>Amàlia Calderón</u></p> <p>Posa l'èmfasi en reivindicar el mosaic agrícola i els boscos, de cara prevenir els incendis forestals. Per tant, considerar el risc d'incendis i els plans d'inundabilitat urbana. El risc d'inundació de Sant Celoni és alt i el pla d'inundabilitat és un pla antic. Per tant, aprofitar el moment de redacció del POUM per considerar aquests riscos, així com la col·laboració entre municipis.</p>
<p>8. Fa la reflexió sobre el fet que no hi ha PEMIV, ni a nivell municipal, ni en els municipis propers. Per tenir-lo en compte, a l'hora incorporar actuacions específiques al POUM. Demana que es pugui penjar la informació i presentacions en el web.</p>	<p><u>Obdulia Domínguez</u></p> <p>Se li respon que els documents seran accessibles a través del Participa 311. S'enviarà enllaç a les persones participants.</p>